

Inwerkingtreding meldplicht waarschijnlijk 1 juni 2003

Het ministerie van Financiën heeft per brief laten weten dat de algemene maatregel van bestuur ter uitvoering van de Wet Melding Ongebruikelijke Transacties (Wet MOT) en de Wet identificatie bij dienstverlening (Wid) naar alle waarschijnlijkheid binnen een aantal weken zal worden gepubliceerd. Om de betrokken beroepsgroepen, waaronder de advocaten, de gelegenheid te geven zich hierop voor te bereiden zal de inwerkingtreding na enige maanden geschieden, waarschijnlijk op 1 juni aanstaande.

De invoering van de meldplicht voor onder meer advocaten brengt voor een aantal kantoren *wijzigingen in de administratieve organisatie* (registratie- en bewaarplichten) met zich mee,

namelijk voor die kantoren die zich bewegen op de door de amvb aangewezen terreinen. Het gaat dan om kantoren die zich bezighouden met aan- en verkopen van onroerend goed, het beheren van geld, het oprichten of beheren van vennootschappen en andere rechtspersonen, en het aan- of verkopen, dan wel overnemen, van ondernemingen.

De overheid zal door middel van een uitvoerige brochure voorlichting geven over de invoering van de meldplicht. De Orde zal, zoveel mogelijk in samenwerking met de andere betrokken beroepsorganisaties, een richtsnoer opstellen. Deze kan pas definitief worden geformuleerd wanneer de tekst van de amvb bekend is.

NVvR: meer onderzoek naar identificatieplicht

De Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak wil dat er meer onderzoek wordt verricht naar de identificatieplicht, alvorens deze wordt ingevoerd. Dat staat in een persbericht dat de vereniging onlangs heeft uitgegeven. 'De NVvR wil zich niet mengen in het politieke debat over het praktische nut van een algemene identificatieplicht, mede omdat de rechter te zijner tijd wellicht een oordeel moet geven over het resultaat van dat debat. Wel waarschuwt de NVvR voor de gevolgen van een haastige invoering.' Eerder liet de Nederlandse Orde van Advocaten zich in gelijk zin uit.

De voorgenomen wetgeving kan de grondrechten van burgers aantasten, zo vreest de club van magistraten. 'De inmenging van de overheid is groot indien, bijvoorbeeld, bij de uitgang van een kerk of van een ver-

enigingsgebouw naar een legitimatiebewijs wordt gevraagd. In dat verband wordt wel gesproken van het *chilling effect* van een identificatieplicht,' aldus de NVvR. Ook moet er meer onderzoek komen naar het effect van een algemene identificatieplicht op het terugdringen van de criminaliteit.

Net als de Orde heeft de NVvR problemen met de leeftijdsgrens van twaalf jaar: kinderen van die leeftijd zullen hun legitimatiebewijs makkelijk kwijtraken. Ook vreest de vereniging dat de jeugd makkelijk het doelwit kan worden van criminelen die het gemunt hebben op die identiteitsbewijzen. 'De NVvR wil daarom dat er eerst grondig onderzoek wordt gedaan naar de te verwachten effectiviteit en neveneffecten van een algemene identificatieplicht, en de ervaringen in het buitenland.'

Receptie

'Waarom zijn jullie advocaten zo belachelijk duur?'

De vraag werd onverwacht afgevuurd door een man die zich aan mij had voorgesteld op een huwelijksreceptie die ik bijwoonde.

Er zijn twee vragen die je als advocaat bij zulke gelegenheden kunt vrezen. De meest gestelde gaat over het verdedigen van kinderverkrachters.

De andere over de uurtarieven. Wie echt pech heeft krijgt daarbij een volledig dossier over zich uitgestort, met het verzoek stante pede een gratis *second opinion* te geven.

Je moet daar op voorbereid zijn. Soms door de vraag naar je professie te beantwoorden met het neutralere 'jurist'. Maar een voorbereid antwoord kan ook helpen.

Ik had die vraag immers al eens eerder gehad. De laatste keer had ik een dito vragensteller geweest op de extreem dure cursussen waartoe wij advocaten worden gedwongen. Ik legde uit dat de druk van de Permanente Opleiding leidt tot gedwongen winkelnering bij cursusinstututen met glimmende brochures. Die kosten moeten nu eenmaal worden doorberekend. Zoals een medisch specialist de kosten van zijn dure laserapparatuur verdisconteert in de vergoeding voor gezichtsontharing. Om verdere verwarring te stichten maakte ik een onbegrijpelijk uitstapje naar de vroegere textielarbeiders die voor hun harde werken werden beloond met bonnen die ze alleen in de winkels van hun baas mochten besteden. Dit antwoord had de vorige keer uitstekend gewerkt. Ik was er zelfs in geslaagd enig begrip te kweken voor de benarde positie waarin menig advocaat verkeert.

Deze man trapte daar echter niet in. Triomfantelijk hief hij zijn vinger. Hij had *de Telegraaf* onlangs gelezen. 'Skivakanties!' riep hij. 'Jullie maken snoepreises en trekken die van de belasting af door ze als cursus te vermommen!'

Ik sputterde wat ongemakkelijk. Ik kende die feiten niet. 'Het lijkt me sterk', zei ik. 'Typisch weer zo'n Telegraaf-verhaal.' Ondertussen had zich een confrère bij ons gevoegd. Advocaten zoeken elkaar onder deze omstandigheden vaak op. Hij had even staan luisteren en bleek het artikeltje wel te kennen.

'Gaat u wel eens met wintersport?', vroeg hij met een uitdrukkingloos gezicht aan de man.

'Jazeker', antwoordde deze. 'Over een week vertrek ik.'

'En neemt u daarvoor vrij van uw werk?'

'Natuurlijk.'

De confrère in kwestie maakte een gebaar van zie-je-wel en gaf mij een blik van verstandhouding.

'Wij advocaten', sprak hij lijsig, 'hebben daar helemaal geen tijd voor. Als wij willen skiën, moeten we dat wel in werktijd doen. Vandaar die cursus.'